

"CATALUNYA ES MAGNIFICA EN TOTS ELS ASPECTES. A VEGADES PENSO QUE HAGUES PASSAT SI HAGUES VIS-CUT ABANS A AQUEST PAIS"

enguany!

Cert, cert. Diego, què recordes amb més estima de la teva infància?

Bé... res en especial. Es pot dir que he fet sempre el que més m'ha agradat. No he tingut pas una vida excessivament dura fins ara, sino normal.

T'arrepenteixes de quelcom?

Potser de no haver pogut venir abans a Catalunya. Aquest país és fenomenal, de veritat que m'agrada molt. Crec que si hagués conegut això, hagués pogut tenir quelcom més. Sempre m'han agradat els idiomes, i he tingut facilitat per aprendre'ls. Has de pensar que a Albacete no hi havia res de res, d'estudis. Per això només vaig tenir oportunitat de cursar els primaris.

"A LA PENYA HI HA UN AMBIENT EXTRANY. SEMBLA COM SI HI HAGUES PERSONATGES QUE NOMES DESITGESSIN PASSAR PER SOBRE DELS ALTRES"

I què esperes, del futur?

Anant com ara, que no manqui la feina. Estic molt bé, i només demano que tot segueixi igual.

Ja en són tres les temporades que en Diego porta entrenant a la Penya, i dues al Juvenil. Però a mitja temporada van sorgir problemes que fan perillar la continuïtat de la seva tasca en l'equip.

Si, és cert. A la Penya hi ha un ambient una mica estrany; sembla com si hi hagi intencions per part d'algunes persones de passar per sobre dels altres. Jo sempre he intentat fer la meua feina i no ficar-me en altres problemes. Però sempre ha d'haver-hi personatges així. Vaig arribar a considerar la possibilitat de deixar l'entitat, però el president, Sr. Roura, em va venir a convèncer de que seguís; que disposava de tot el recolzament de la junta, i que, el que és més important, els nanos desitjaven que seguís al costat seu. Així que vaig veure que

El "Mister" del Juvenil "A" que té totes les cartes per assolir l'ascens. Al fons, els vestuaris del Camp Municipal de La Roca.

les coses encara tenien solució... i aquí em tens

Cert, i per sort l'equip no s'ha ressentit d'aquestes externalitats, que s'han d'eliminar d'una vegada per totes, doncs a la fi i al cap el més important és el bé dels nanos, i no els afanys d'alguns ganàpies. Però així i tot, vas veure't obligat un cop més a apartarte de l'equip no fa gaire, sembla que per problemes de salut, aquesta vegada.

Efectivament, així és. La causa va ser uns pinsaments, que se'm van reproduir de fa uns anys, de dues vèrtebres. Cosa de cervicals, vaja. Però ara ja estic bé, després d'un obligat repòs que el metge em va manar fer.

Tornem al món del futbol i al que va ser la teua etapa en el mateix, tan com a jugador com a entrenador.

Bé, doncs et podria dir que allà al meu poble (La Roda, Albacete) una colla d'amics van formar un equip, en plan de passar l'estona i divertir-nos. No érem tan dolents, saps? Recordo que anàvem a jugar pels pobles veïns, amb gent que coneixiem, i com que llavors no hi havia els mitjans que hi ha ara ni pares que tinguessin cotxe per acompanyar-nos, ens ho arreglàvem anant amb les nostres "bicis". L'afecció és

l'afecció. En el per aquells temps, hi havia un equip Amateur. Però la gent ben aviat va veure l'equip que havíem format i no va passar gaire temps per a que l'Amateur plegués i nosaltres passéssim a ser l'equip oficial, per a dir-ho d'alguna manera. En realitat el que va fer fou una unió. I la cosa no va anar pas malament! Et diré que vam començar a la categoria d'Afeccionats, la més baixa de totes. I vam arribar a estar a la tercera Divisió... Nacional!.

Però això que em dius és molt fort... Et refereixes a la mateixa categoria que ara juga, per exemple, l'E.C. Granollers?

Si, a la mateixa. Inclús vaig estar fitxat una temporada per un equip de segona Nacional, l'Albacete Balompié.

"DEL FUTBOL, EL QUE TREURIA ES EL FORA DE JOC. PRIVA DE MES ESPECTACLE I DE MES GOLS... QUE SON, EN DEFINITIVA, LA SALSA D'AQUEST ESPORT"

Realment extraordinari. Una divisió més amunt, i en Diego hagués pogut jugar contra Barça, Madrid, Espanyol...!